

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII – KLASA V

Rok szkolny 2024/25

Katechetka: s. Monika Kubiszyn

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z KATECHEZY ORAZ KRYTERIA WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH W KLASIE V - SZKOŁY PODSTAWOWEJ nr 321 w Warszawie,

1. Przedmiot: Religia

2. Tygodniowy wymiar godzin: 2

3. Podręcznik:

Klasa V „Bóg nas szuka”, Wydawnictwo Katechetyczne, Warszawa 2020.

4. Zeszyt przedmiotowy: dowolny

Obowiązkiem każdego ucznia jest posiadanie zeszytu przedmiotowego.

Pojęcie oceny w nauce religii jest szerokie, bowiem zastosowania poznanej prawdy w życiu i postępów nie można odmierzyć, obliczyć matematycznie.

Ocena na katechezie nie dotyczy wyłącznie sprawdzania wiadomości, lecz także umiejętności, postawy, zdolności twórczych, rozwoju zainteresowań, motywacji do uczenia się, a głównie kształtowania cech charakteru, woli odpowiedzialności za swoje czyny, dokładności, wytrwałości, pracowitości, kultury osobistej, zgodności postępowania z przyjętą wiarą. Życie sakramentalne, choć podlegające trosce na katechezie jest wyłączone z oceniania, by nie prowadzić do rytualizmu.

Ocena nie jest na katechezie elementem zasadniczym. Ocena z religii musi mieć swój odrębny cel, podporządkowany celowi katechezy. Jest nim przybliżenie do Chrystusa.

5. Cele Przedmiotowego Systemu Oceniania na katechezie

- a. Poinformowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie.
- b. Kształtowanie motywacji do uczenia się oraz wspieranie aktywności edukacyjnej ucznia.
- c. Pomoc uczniowi w samodzielnym planowaniu swego rozwoju intelektualnego i duchowego.
- d. Dostarczanie rodzicom (prawnym opiekunom) i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach, specjalnych uzdolnieniach ucznia.
- e. Wychowanie do odpowiedzialności ucznia, co w konsekwencji ma prowadzić do samokontroli, samooceny i samokształcenia.
- f. Budzenie zainteresowania przesłaniem Bożym;
- g. Uzdolnienie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla swego życia;
- h. Pogłębione przeżywanie roku liturgicznego i sakramentów;
- i. Kształtowanie sumienia;
- j. Gotowość otwarcia się na Boga w modlitwie;

k. Poczucie przynależności, posiadanie własnego miejsca i odczytywanie własnych zdań w społeczności Kościoła, narodzie, rodzinie, grupie szkolnej i koleżeńskej;

l. Świadectwo życia.

6. Sposoby sprawdzania osiągnięć uczniów, forma i częstotliwość sprawdzania w każdym w semestrze:

- * Wypowiedzi ustne,

- *znajomość modlitw i pamięciowych wiadomości katechizmowych: Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Wierzę w Boga, Chwała Ojcu, Wieczny odpoczynek...., Aniele Boży, Akty wiary, nadziei, miłości i żalu; 10 Przykazań Bożych, 2 przykazania miłości, 7 świętych sakramentów, 5 przykazań kościelnych; 5 warunków sakramentu pojednania i pokuty.

- * Ocena zeszytu przedmiotowego: staranność, estetyka, kompletność zapisów- min 1 raz w semestrze

- * przygotowanie do lekcji, aktywność ucznia na zajęciach, współpraca w zespole, praca z tekstem.

- * Pilność, systematyczność, umiejętności, postawa wobec: miejsc świętych, czasu modlitwy, słuchania słowa Bożego,

- * Rozwijanie postawy religijnej poprzez udział w konkursach religijnych, akademiach szkolnych, podejmowanie inicjatywy w zakresie edukacji religijnej.

Uczeń za:

- *Za zajęcie I, II, III miejsca lub wyróżnienia w konkursach religijnych otrzymuje ocenę celującą.

- * Za bardzo dobre wyniki nauczania, zajęcie najwyższych miejsc, wyróżnień

w konkursach biblijnych na etapie dekanalnym, diecezjalnym, ogólnopolskim otrzymuje ocenę celującą na koniec semestru (roku szkolnego).

- *Oceny częściowe stanowią o śródrocznej i końcoworocznej ocenie ucznia. Powiadamianie rodziców o ocenach ich dzieci odbywa się zgodnie z przyjętymi zasadami w WSO.

- * Kryteria odpowiadające poszczególnym semestralnym i rocznym stopniom szkolnym zgodne są z Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania.

Uczeń ma obowiązek prowadzić przychodzić na lekcje punktualnie, nie przeszkadzać uczniom i nauczycielowi.

7. Ilość nieprzygotowań w półroczu:

- *Uczeń ma prawo być nieprzygotowany do lekcji bez podania przyczyny 2 razy w semestrze, o ile zgłosi ten fakt podczas sprawdzania listy obecności, to nie ponosi żadnych konsekwencji (oprócz znaku -). Nie dotyczy to jednak lekcji, na których nauczyciel zaplanował zaliczenie wybranych modlitw, które są zapowiedziane 2 tygodnie wcześniej. Przez nieprzygotowanie do lekcji rozumiemy brak zeszytu.

- *W przypadku wystąpienia poważnych przyczyn losowych, które przeszkodziły w przygotowaniu się ucznia do lekcji, również nie ponosi żadnych

konsekwencji, jeżeli są one potwierdzone pisemnie lub ustnie przez rodzica (opiekuna) przed lekcją.

Brak zeszytu odnotowuje się znakiem (-). Trzeci równa się ocenie niedostatecznej.

8. Kryteria oceniania. Opis wymagań na poszczególne oceny znajduje się w STATUCIE SZKOŁY.

9. Wymagania edukacyjne na poszczególne śródroczne i roczne oceny klasyfikacyjne .

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary,
- nie posiada wiedzy i umiejętności określonych w programie nauczania;
- sporadycznie jest przygotowany do lekcji;
- nie pracuje na lekcji; nie zna podstawowych modlitw;
- nie prowadzi zeszytu przedmiotowego;
- odmawia wszelkiej pracy i współpracy z nauczycielem;
- nie szanuje miejsc, przedmiotów i gestów religijnych.

Na ocenę dopuszczającą uczeń:

- Opanował konieczne pojęcia religijne.
- Prowadzi zeszyt, lecz nieestetycznie i nieczytelnie, brak notatek z lekcji.
- Przy pomocy nauczyciela udziela odpowiedzi na postawione pytania.
- Prezentuje mało zadawalający poziom postawy i umiejętności.
- Wykonuje jedynie część wyznaczonej pracy.
- Czasem angażuje się w pracę grupy.

Na ocenę dostateczną uczeń:

- Przychodzi przygotowany do zajęć.
- Prowadzi zeszyt przedmiotowy z uchybieniami w estetyce i czytelności.
- Notatki zawierają braki.
- Opanował łatwe, całkowicie niezbędne wiadomości, umiejętności.
- Udziela odpowiedzi bez własnych przemyśleń.
- Czasem angażuje się w pracę grupy.

Poziom ponadpodstawowy:

Na ocenę dobrą uczeń:

- Prowadzi kompletne notatki.
- Samodzielnie udziela odpowiedzi(nie wyczerpuje poruszonego zagadnienia).
- Angażuje się w daną jednostkę lekcyjną.
- Zajmuje właściwą postawę podczas modlitwy.
- Opanował materiał programowy z religii
- Konsekwentnie wykonuje zadaną pracę, stara się być aktywnym na lekcji.

Na ocenę bardzo dobrą uczeń:

- Wzorowo prowadzi zeszyt i odrabia prace domowe.
- Prezentuje wiedzę wypowiadając się swobodnie i wyczerpująco.
- W poruszanych tematach dostrzega związki między faktami, potrafi wyciągnąć wnioski, dokonać całościowej oceny poruszanego zagadnienia.
- Odnacza się dużą aktywnością na lekcji.
- Umie współpracować w grupie.
- Dyskutuje a nie kłóci się podczas poszukiwania rozwiązań zleconych zadań.

Na ocenę celującą uczeń:

- Postępowanie nie budzi żadnych zastrzeżeń.
- Wzorowo prowadzi zeszyt.
- Jego pilność, systematyczność, zainteresowanie, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń.
- Wyczerpująco wypowiada się na temat poruszanego zagadnienia, wykazuje się wiadomościami wykraczającymi poza program religii.
- Uczestniczy w konkursach religijnych, zajmuje czołowe miejsca.
- Angażuje się w dodatkowe prace typu: wykonanie szopki, różańca, akcje charytatywne,
- Osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub

posiada inne porównywalne osiągnięcia.

11. Warunki i tryb uzyskania wyższych niż przewidywane rocznych ocen klasyfikacyjnych.

Tryb otrzymania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej zawarty jest w Wewnętrzny Szkolnym Systemie Oceniania.

WYMAGANIA EDUKACYJNE ŚRÓDROCZNE I ROCZNE KLASA 5

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
Pragnienia człowieka	wymienia wartości, które pomagają osiągnąć prawdziwe szczęście, • podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową, • podaje prawdę, że Bóg daje nam bliskich i wspólnotę	- ukazuje Boga jako jedynego Źródła prawdziwego szczęścia w Życiu; - rozumie rolę uczynków miłości Boga i bliźniego jako Źródła szczęścia.	podaje przykłady działania kochającego Boga w swoim Życiu oraz w Piśmie Świętym; Umie współpracować w grupie i rozumie, że wspólnota jest darem od Boga	- wymienia Źródła autentycznego szczęścia; - uzasadnia potrzebę wierności Bogu jako dawcy prawdziwego szczęścia; - odróżnia szczęście od przyjemności; - podejmuje pytania o sens życia; - wyjaśnia, dlaczego rzeczy przyjemne mogą być niebezpieczne; - wyraża świadomość angażowania się we własną edukację, mając na względzie przyszłe cele.	Podaje własne argumenty, że tylko Bóg jest w stanie dać pełnię szczęścia człowiekowi
Biblia źródłem odkrywania tajemnicy Boga	Wie, z jakich części i ilu ksiąg składa się Biblia, kto jest jej autorem, dlaczego nazywana jest Pismem Świętym i co jest jej zasadniczą treścią	Potrafi wskazać teksty, które należy przyjmować dosłownie; Umie wskazać teksty alegoryczne; - wyjaśnia, dlaczego nie należy dosłownie interpretować Pisma Świętego; - ukazuje związek między Pismem	-ma świadomość konieczności rozwoju wiary - swoimi słowami opisuje pojęcia „wiera”, „nadzieja” i „miłość”; - wyjaśnia, że źródłem wiary,	- wskazuje na związek wiary z nadzieją i miłością; - odwołując się do Życiorysów świętych i błogosławionych, wyjaśnia, w jaki sposób wiara, nadzieja i miłość realizowała się w ich Życiu,	- podaje argumenty potwierdzające, że wiara, nadzieja i miłość to źródło szczęścia w Życiu człowieka; - tłumaczy, co znaczy, że wiara jest łaską, ale też zadaniem;

		Świętym a Tradycją;	nadziei i miłości jest Bóg; - uzasadnia potrzebę odczytywania Pisma Świętego zgodnie z nauczaniem Kościoła; - omawia nieprawdziwość konfliktu nauki z przekazem Pisma Świętego.	- wskazuje na rzeczy pomagające rozwijać wiarę oraz takie, które ją niszczą; - wyjaśnia, że wiara wyraża się także poprzez uczynki; - podaje przykłady, na jakie pytania odpowiadają nauka i wiara.	
Bóg objawiający siebie w dziele stworzenia	Wie, że świat i człowiek to stworzenia Boże; Wie, że człowiek jest „koroną stworzeń” i posiada szczególną godność; Wie, że nie można niszczyć godności ludzkiej (zarówno we własnym życiu, jak innych ludzi); wie, co powoduje niszczenie ludzkiej godności;	podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie, - wyjaśnia, czym jest i gdzie została opisana historia zbawienia; - wskazuje na relację wiary i wiedzy i tłumaczy, czemu nie są sprzeczne.	- swoimi słowami wyjaśnia, czym jest objawienie Boże; - wskazuje różnice między objawieniem Bożym a objawieniem prywatnym; - definiuje objawienie naturalne i objawienie nadprzyrodzone; - wyjaśnia, dlaczego Bóg objawił się człowiekowi i wskazuje początki objawienia;	• uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno osób wybitnych, jak i przeciętnych, • wymienia zalety kontaktowania się ludzi przy pomocy mediów i bez ich pośrednictwa, • . wymienia rodzaje pracy wolontariatu. * rozumie słowo „pokora” i wie, że pokora jest wartością, która pozytywnie wpływa na nasze relacje z Bogiem i ludźmi • podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie,	• podaje przykłady pozytywnego rozwiązywania konfliktów, • podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy,

Bóg wierny danym obietnicom prowadzi swój lud	- przedstawia podstawowe fakty z Życia Abrahama; - wyjaśnia, dlaczego Abraham opuścił dom rodzinny; - przedstawia podstawowe fakty z Życia Jakuba; - przedstawia podstawowe fakty z Życia Józefa; - przedstawia podstawowe fakty z Życia Mojżesza; - wyjaśnia, w jaki sposób Bóg powołał Mojżesza i jakie postawił mu zadanie; Uczeń zna 10 przykazań Bożych; Wie, gdzie i przez kogo Bóg przekazał je ludziom. - przedstawia podstawowe fakty z Życia Jonasza; - wyjaśnia, jakie zadanie otrzymał Jonasz od Boga;	- wyjaśnia, na czym polegało przymierze zawarte między Bogiem i Abrahamem; - wyjaśnia, w jaki sposób Jakub otrzymał błogosławieństwo od ojca; - wskazuje, w jaki sposób Jakub uczy nas zaufania Bogu; - wyjaśnia, jakie były relacje między dziećmi Jakuba; Wie, jaka jest rola Józefa Egipskiego w historii Izraela; - wskazuje, w jaki sposób Bóg chciał nakłonić faraona, żeby wypuścił Naród Wybrany; - wyjaśnia, w jaki sposób Bóg przekazał Izraelitom dziesięcioro przykazań; - wyjaśnia, że przykazania zostały nam dane dla naszego dobra; - wskazuje, w jaki sposób mieszkańcy Niniwy zareagowali na słowa Jonasza;	- wyjaśnia, jaki był cel wystawienia Abrahama na próbę; - wyjaśnia, dlaczego należy prosić Boga o błogosławieństwo nawet w trudnych chwilach Życia; - stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali; - omawia różnice między modlitwą błagalną, zaufania i żalu za grzech; - tłumaczy treść Poszczególnych przykazań; - uzasadnia, że podążanie drogą przykazań prowadzi do zbawienia; - wyjaśnia, dlaczego należy nawracać się, gdy popełnimy grzech; - wyjaśnia, jakie trudności w wierze przeżywał Jonasz;	- omawia znaczenie zaufania Bogu; - stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali; - omawia znaczenie Bożego błogosławieństwa; - wymienia imiona synów Jakuba. - wskazuje, w jaki sposób Bóg opiekował się Józefem w trudnych chwilach; - wyjaśnia, dlaczego należy modlić się do Boga; - stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali; - określa przykazania jako znaki miłości Boga do człowieka; - stwierdza, że Bóg jest miłosierny i przebaczy nam nasze błędy i grzechy.	- wskazuje konsekwencje wierności i niewierności Bogu. - omawia znaczenie Bożej Opatrzności; - stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali, nawet w trudnych chwilach Życia; - wyjaśnia, dlaczego powinniśmy prosić Boga, by czuwał nad nami. - formułuje proste modlitwy. - uzasadnia potrzebę proszenia Boga, aby wspierał nas w przestrzeganiu przykazań. - przedstawia sposoby radzenia sobie z trudnościami w wierze;
--	---	--	---	---	---

			- stwierdza, że każdy człowiek może doświadczać wątpliwości i trudności w wierze;		
Jezus nowym Mojżeszem i obiecanym Mesjaszem	Zna znaczenie słów: Zbawiciel, Mesjasz, Chrystus; Zna podstawowe fakty z Życia Jezusa i Maryi; - swoimi słowami przedstawia treść przypowieści o siewcy, o skarbie w roli, o talentach, o robotnikach w Winnicy i miłosiernym Samarytanie	- wyjaśnia pojęcie „kerygmat”; - wymienia cztery artykuły kerygmatu i je omawia; - podaje przykłady postaw i zachowań, przez które wyrazi, że Jezus jest jego Panem i Zbawicielem. - wyjaśnia znaczenie i sens omawianych przypowieści;	- uzasadnia stwierdzenie, że Jezus jest Panem i Zbawicielem każdego człowieka; - swoimi słowami przytacza tekst biblijny o zwiastowaniu; - wylicza sposoby wykorzystania w praktyce nauki płynącej z przypowieści;	- wyjaśnia, dlaczego Maryja zajmuje szczególne miejsce wśród ludzi; - uzasadnia, że Maryja jest również Matką każdego człowieka; - podaje przykłady wypełniania woli Bożej na wzór Maryi w swoim Życiu. - stwierdza, jakie ma zdolności i jak może je wykorzystać dla dobra innych. - ukazuje różnicę między sprawiedliwością Bożą a sprawiedliwością ludzką; - wyjaśnia stwierdzenie, że Bóg jest hojnym dawcą.	- wyjaśnia, co dla człowieka ochrzczonego jest skarbem i jak ten skarb zdobyć. - okazuje troskę o życie Boże w sobie, nie odkładając nawrócenia „na później”.
Kościół Jezusa Chrystusa	Wie, w jaki sposób powstał Kościół, kto powołał tę wspólnotę i w jakim celu; Wie, kiedy odbyło się	Umie opowiedzieć, jak wyglądało pierwsze Zesłanie Ducha Świętego; Wie, kiedy przeżywamy Uroczystość Pięćdziesiątnicy;	- wyjaśnia sens Pięćdziesiątnicy; - wymienia imiona Apostołów; - tłumaczy, co znaczy słowo	- podaje przykłady działania Ducha Świętego w Kościele; - wymienia sytuacje, w których	Zna słowa pieśni do Ducha Świętego; Wykazuje chęć życia modlitwą i współuczestniczenia w Życiu Kościoła;

	pierwsze zesłanie Ducha Świętego; Wie, kim był św. Piotr i św. Paweł; Umie wymienić symbole Kościoła Świętego; Zna przykazania Kościelne	Wie, co znaczy słowo Apostoł; podaje przykłady apostolskiej działalności;	„apostoł”;	może prosić o pomoc Ducha Świętego.	
Historia zbawienia w Kościele starożytnym i Średniowiecznym	Wie o prześladowaniach chrześcijan w pierwszych wiekach, zna historię rozłamu w Kościele, Umie wymienić kilku znaczących świętych Kościoła, tj. św. Benedykt, Franciszek, Dominik, św. Wojciech i Stanisław Biskup	Umie opowiedzieć życie niektórych świętych (dwóch, trzech do wyboru); , • omawia zakonne życie benedyktynów, • podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha, • wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów, • podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski.	podaje przykłady prześladowania chrześcijan współcześnie (np. Asi Bibi), • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników w (I–IV w.), • charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej, • opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa, • podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, • omawia wpływ benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej, • przedstawia motywy osobiste i polityczne	wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w., • definiuje pojęcie inkulturacji, • uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju • europejskich społeczeństw, • charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka, • relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju, • charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej.	wyjaśnia, na czym polega męczeństwo ducha (białe męczeństwo), • omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach, • wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła. • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury,

			przyjęcia chrztu przez Mieszka I, • charakteryzuje konflikt pomiędzy bp. Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym, • wymienia św. Jadwigi zasługi dla chrześcijaństwa.		
Bóg obecny w Życiu swego ludu – rok liturgiczny	mówi z pamięci części i tajemnice różańca, • podaje datę wspomnienia Matki Bożej Różańcowej, • podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest uczynkiem miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem, • wskazuje, że modlitwa za zmarłych jest pomocą душom oczekującym w czyśćcu, • wymienia okresy w roku liturgicznym i obowiązujące święta kościelne, • opowiada, jak Kościół oddaje cześć świętym wspomnianym w roku liturgicznym, •	podaje prawdę, że odmawiając różaniec, zwracamy się do Boga za pośrednictwem Maryi, • uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby, • wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże, • podaje definicję roku liturgicznego, • przyporządkowuje nabożeństwa do okresów roku liturgicznego, • wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia, •	omawia przesłanie orędzia Matki Bożej z Fatimy, • uzasadnia, że w tajemnicach różańca rozważamy wydarzenia z Życia Pana Jezusa i Jego Matki, • wyjaśnia, że Bóg przez konkretne wydarzenia w dziejach Świata i konkretnych ludzi prowadzi nas do zbawienia, • uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia, • uzasadnia, że tradycja pomaga we właściwym przeżywaniu prawd wiary, • wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców, • wyjaśnia, dlaczego przyjście	omawia historię różańca, • uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie, • wyjaśnia przesłanie prefacji o zmarłych, • wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych, • wyjaśnia tradycyjną symbolikę świąt Bożego Narodzenia, • uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa, • wyjaśnia zadania Jezusa Mesjasza, • charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela, •	charakteryzuje działalność kółek różańcowych, • podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu A, B, C, • omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna, • omawia działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, • podaje przykłady współczesnego konsumpcjonizmu

	opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa, • śpiewa kolędy, • wymienia tradycje związane uroczystością Objawienia Pańskiego, • wymienia symbole paschalne, • podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu, • uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem. • podaje prawdę, że podczas chrztu Jezusa zstąpił na Niego Duch Święty pod postacią gołębic, • podaje prawdę, że Duch Święty zstąpił na apostołów w Wieczerniku w dniu Pięćdziesiątnicy	• opowiada biblijną historię o mędrcach ze Wschodu, • podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego, • podaje tytuły kolęd związanych z mędrcami ze Wschodu, • układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus. • wyjaśnia znaczenie symboli paschalnych, • podaje znaczenie słowa „rezurekcja”, • wyjaśnia, dlaczego światło jest symbolem Chrystusa Zmartwychwstałego, • wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego, • wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego	Jezusa na ziemię ma znaczenie dla całej ludzkości, • omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa, • wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni, • uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami, • omawia liturgię Wigilii Paschalnej, • omawia teksty biblijne i pozabiblijne o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, • charakteryzuje znaczenie spotkań ze Zmartwychwstałym dla umocnienia wiary Jego uczniów, • podaje prawdę, że w sakramencie bierzmowania Duch Święty umacnia chrześcijan do bycia świadkami Chrystusa	opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (J 20,1-8), • interpretuje wymowę symboli Ducha Świętego, • wyjaśnia znaczenie znaków towarzyszących zesłaniu Ducha Świętego.	
--	---	--	---	---	--